

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiae S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romæ, 1619

Vtrum laicus possit hoc sacramentum conferre? 1

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

Ad secundum dicendum, quod unctio, quæ fit in ordine & confirmatione, est unctio consecrationis, qua homo deputatur ad aliquid sacrum: sed hæc unctio est unctio medicationis. Et ideo non est simile.

Ad tertium dicendum, quod in hoc sacramento res & sacramentum non est character, sed quædam interior deuotio, quæ est spiritualis unctio.

QVÆST. XXXI.

† *Concil. Irid. ses. 14 de sacram. extrinsec. vñtionis, c. 3.* De ministro † huius sacramenti, in tres articulos diuisa.

D Einde considerandum est de administratione huius sacramenti.

¶ Circa quod quæruntur tria.

¶ Primo, utrum laicus possit hoc sacramentum conferre?

¶ Secundo, utrum Diaconus?

¶ Tertio, utrum solus Episcopus?

ARTIC. I.

123 *Tho. vbi supra, q. 2. a. 1. q. 1. & seq. * lai. 5.* **Vtrum laicus possit hoc sacramentum conferre?**

AD primum sic proceditur. Videtur, quod etiam laicus possit hoc sacramentum conferre. Quia hoc sacramentum habet efficaciam ex oratione, ut Iacobus * dicit. Sed oratio laici quandoque est in Deo accepta sicut sacerdotis. Ergo potest hoc sacramentum conferre.

¶ 2 Præterea, De quibusdam patribus in Aegypto legitur, quod oleum ad infirmos transmittēbant, & sanabantur. Et similiter dicitur de beata Genouefa, quod oleo infirmos ungebat. Ergo hoc sacramentum potest conferri etiam a laicis.

SED contra est, quod in hoc sacramento fit remissio peccatorum. Sed laici non habent potestatem dimittendi peccata. Ergo, &c.

RESPONDEO dicendum, quod secundum Dionysium Eccles. Hier. * sunt quidam exercentes actiones hierarchicas, & quidam recipientes tantum, qui sunt laici. Et ideo nullius sacramenti dispensatio laicis ex officio competit *. Sed quod baptizare possunt in casu

caſu neceſſitatis, ex diuina diſpenſatione factum eſt, vt nulli regenerationis ſpiritualis facultas deſit.

Ad primum ergo dicendum, quòd oratio illa non fit à ſacerdote in perſona ſua, quia cum fit quandoque peccator, non eſſet exaudibilis: ſed fit in perſona totius Eccleſie, in cuius perſona orare poteſt quaſi perſona publica, non autem laicus, qui perſona priuata eſt.

Ad ſecundum dicendum, quòd illæ vnctiones non erant ſacramentales: ſed ex quadam deuotione recipientium talem vnctionem, & meritis vnctum, vel oleum mittentium, conſequebatur effectus ſanctitatis corporalis per gratiam ſanctitatum, non autem per gratiam ſacramentalem.

ARTIC. II.

Utrum diaconi poſſint hoc ſacramentum conferre?

124

Ad ſecundum ſic proceditur. Videtur, quòd Diaconi poſſint hoc ſacramentum conferre. Quia ſecundum Dion. * Diaconi habent virtutem purgatiuum. Sed hoc ſacramentum eſt inſtitutum tantum ad purgandum ab infirmitate mentis & corporis. Ergo & Diaconi poſſunt conferre.

c. 5. ccel. hierar. p. 1. circa med.

¶ Præterea, Dignius ſacramentum eſt Baptiſmus quàm hoc, de quo hic agimus. Sed Diaconi poſſunt baptizare, vt patet de beato Laurentio *. Ergo & poſſunt hoc ſacramentum conferre.

* vt etiã diſtū eſt 3. p. 4. 67 ar. 1. ad 3.

SED contra eſt, quòd dicitur Iacobi 5. Inducat presbyteros Eccleſiæ.

3. l. ec. Tri. ſeſſ. 14. de ſacr. ext. vnctionis c. 3. & c. non 4.

RESPONDEO dicendum, quòd Diaconus habet vim purgatiuam tantum, non illuminatiuam. Vnde cum illuminatio fiat per gratiam, nullum ſacramentum in quo gratia confertur, Diaconus poteſt dare ex officio: & ideò nec hoc cum in eo gratia conferatur.

Ad primum ergo dicendum, quòd hoc ſacramentum illuminando per gratiæ collationem, purgat. Et ideò Diacono eius collatio non competit.

Ad ſecundum dicendum, quòd hoc ſacramentum non eſt neceſſitatis ſacramentum, ſicut baptiſmus: vnde